

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

РОЗ'ЯСНЕННЯ

20 вересня 2022 року

№ 159-р/з

щодо включення періоду простою та періодів перебування у відпустках (для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, без збереження заробітної плати), увільнення від виконання обов'язків на період проходження військової служби до стажу служби в органах місцевого самоврядування

Відповідно до статті 6 Закону України від 07 червня 2001 року № 2493-III «Про службу в органах місцевого самоврядування» (далі – Закон № 2493-III) консультативне та методичне забезпечення служби в органах місцевого самоврядування здійснюється центральним органом виконавчої влади з питань державної служби з урахуванням вимог чинного законодавства про місцеве самоврядування в Україні.

Згідно зі статтею 21 Закону № 2493-III посадовим особам, які мають стаж служби в органах місцевого самоврядування понад 10 років, надається додаткова оплачувана відпустка тривалістю до 15 календарних днів.

Пунктом 3 постанови Кабінету Міністрів України від 09 березня 2006 року № 268 «Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників апарату органів виконавчої влади, органів прокуратури, судів та інших органів» постановлено виплачувати надбавку за вислугу років, зокрема посадовим особам органів місцевого самоврядування у відсотках до посадового окладу з урахуванням надбавки за ранг і залежно від стажу служби в органах місцевого самоврядування в таких розмірах: понад 3 роки - 10, понад 5 років - 15, понад 10 років - 20, понад 15 років - 25, понад 20 років - 30, понад 25 років - 40 відсотків.

Згідно зі статтею 22 Закону № 2493-III до стажу служби в органах місцевого самоврядування зараховується період роботи на посадах, на які поширюється дія Закону № 2493-III, а також на посадах і в органах, час роботи в яких зараховується до стажу державної служби.

Статтею 2 Закону № 2493-III передбачено, що посадовою особою місцевого самоврядування є особа, яка працює в органах місцевого самоврядування, має відповідні посадові повноваження щодо здійснення організаційно-розпорядчих та консультативно-дорадчих функцій і отримує заробітну плату за рахунок місцевого бюджету.

Дія Закону № 2493-III не поширюється на технічних працівників та обслуговуючий персонал органів місцевого самоврядування.

Відповідно до частини третьої статті 7 Закону № 2493-III на посадових осіб місцевого самоврядування поширюється, зокрема дія законодавства України про працю з урахуванням особливостей, передбачених Законом № 2493-III.

Згідно з пунктом 4 частини першої статті 4 Закону України від 15 листопада 1996 року № 504/96-ВР «Про відпустки» (далі – Закон № 504/96-ВР) одним з видів соціальної відпустки є відпустка для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку (стаття 18 Закону 504/96-ВР).

Частиною третьою статті 119 Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП) передбачено, що за працівниками, призваними на строкову військову службу, військову службу за призовом осіб офіцерського складу, військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, військову службу за призовом осіб із числа резервістів в особливий період або прийнятими на військову службу за контрактом, у тому числі шляхом укладення нового контракту на проходження військової служби, під час дії особливого періоду на строк до його закінчення або до дня фактичного звільнення зберігаються місце роботи і посада на підприємстві, в установі, організації, фермерському господарстві, сільськогосподарському виробничому кооперативі незалежно від підпорядкування та форми власності і у фізичних осіб – підприємців, у яких вони працювали на час призову. Таким працівникам здійснюється виплата грошового забезпечення за рахунок коштів Державного бюджету України відповідно до Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

Статтею 34 КЗпП визначено, що простій – це зупинення роботи, викликане відсутністю організаційних або технічних умов, необхідних для виконання роботи, невідвратною силою або іншими обставинами.

Згідно зі статтею 26 Закону № 504/96-ВР за сімейними обставинами та з інших причин працівнику може надаватися відпустка без збереження заробітної плати на термін, обумовлений угодою між працівником та власником або уповноваженим ним органом, але не більше 15 календарних днів на рік (частина перша).

У разі встановлення Кабінетом Міністрів України карантину відповідно до Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» термін перебування у відпустці без збереження заробітної плати на період карантину не включається у загальний термін, встановлений частиною першою цієї статті (частина друга).

Частиною третьою статті 12 Закону України від 15 березня 2022 року № 2136-IX «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану» (далі – Закон № 2136-IX), який є частиною законодавства про працю в умовах воєнного стану, встановлено, що протягом періоду дії воєнного стану роботодавець на прохання працівника може надавати йому відпустку без збереження заробітної плати без обмеження строку, встановленого частиною першою статті 26 Закону № 504/96-ВР.

Відповідно до частини четвертої статті 12 Закону № 2136-IX у період дії воєнного стану роботодавець за заявою працівника, який виїхав за межі території України або набув статусу внутрішньо переміщеної особи, в обов'язковому порядку надає йому відпустку без збереження заробітної плати тривалістю, визначеною у заяві, але не більше 90 календарних днів, без зарахування часу перебування у відпустці до стажу

роботи, що дає право на щорічну основну відпустку, передбаченого пунктом 4 частини першої статті 9 Закону № 504/96-ВР.

Таким чином, періоди перебування посадової особи місцевого самоврядування у відпустці для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, увільнення від виконання обов'язків на період проходження військової служби за призовом під час мобілізації або на особливий період проходження військової служби, час простою, перебування у відпустках без збереження заробітної плати під час карантину відповідно до частини другої статті 26 Закону № 504/96-ВР, без збереження заробітної плати у період дії воєнного стану відповідно до частин третьої чи четвертої статті 12 Закону № 2136-ІХ, зараховуються до стажу служби в органах місцевого самоврядування, що дає право на надання додаткової оплачуваної відпустки та становлення надбавки за вислугу років.

Окремо повідомляємо, що роз'яснення міністерств, інших центральних органів виконавчої влади мають лише інформаційний характер і не встановлюють правових норм.

Голова

Наталія АЛЮШИНА